

19 dhjetor

Sot dhe nesër liturgjia na paraqet kontekstin në të cilin lind dhe zhvillohet shpresa e krishterë. I pari është i një natyre të shenjtë, ose më saktë, fetare; i dyti është një kontekst më shumë i zakonshëm ose i brendshëm. Në të dyja rastet, Hyji lind shpresën në zemrat e njerëzve kudo që ata janë.

Te leximet e sotme, me dy kumtimet e Samsonit dhe të Gjon Pagëzuesit, i gjejmë të dyja kontekstet e bashkuara, por, nga një emërues i përbashkët: shterpësia e grave të Manoahut dhe të Zakarisë.

Edhe sot duhet të zhytemi shkurtimisht në domethënien e tekstit për të kuptuar rëndësinë që ai ka për ne. Shterpësia e kraharorit të gruas në kontekstin biblik të Besëlidhjes së Vjetër duhet kuptuar si një mallkim: të ishe shterpë dhe të mos kishe fëmijë konsiderohej një turp i madh dhe, padyshim, përbënte vuajtje të madhe për atë që nuk kishte fëmijë. Kjo mund të çonte në dëshpërim, si në rastin e Anës, nënës së Samuelit profet, ose në rastin më të mirë në nënshtrim, si në rastin e dy grave biblike të sotme.

Pra, kuptojmë se ndërhyrja e Hyjit në jetën e këtyre njerëzve është e një përmase të jashtëzakonshme dhe i trondit ata, duke ndryshuar krejtësisht këndvështrimin e tyre për gjendjen e tyre “jo-më-të mallkuara”.

Pra, shfaqja e engjëllit te gruaja e Manoahut ndodh në një kontekst shtëpiak dhe të zakonshëm, ndërsa ajo te Zakaria ndodh në një kontekst liturgjik dhe të shenjtë; por të dyja e gjejnë personin në gjendjen e tij të jetës dhe të dyja synojnë jo vetëm kumtimin e një lindjeje, por edhe përcaktimin e misionit të fëmijës së palindur: Samsoni duhet ta çlirojë popullin nga filistinët, ndërsa Gjon Pagëzuesi duhet të jetë paraardhësi i Mesisë.

Prandaj, për të qenë burra dhe gra shprese, nuk është e nevojshme që të vihemi në kontekste të veçanta, por mjafton që të jetojmë mirë në kontekstin në të cilin ndodhemi. Ndoshta nuk do të jetë një kontekst i lehtë për të jetuar: shpesh jemi të pakënaqur, të lodhur; por duhet të mbështetemi te shpresa dhe të vazhdojmë ta jetojmë misionin që Hyji i ka besuar secilit prej nesh pavarësisht pakënaqësisë dhe lodhjes së jetës.

Pikërisht aty Hyji na gjen, na viziton dhe është i aftë që ta kthejë jetën tonë kah e mira. Të mos e humbasim shpresën!